

■ Joan Miquel Llodrà

Subhasta

“Ma plus belle histoire d’amour, c’est vous”

Catherine Deneuve et Yves Saint-Laurent. Christie’s Paris. 24 de gener de 2019

Catherine Deneuve, 1968. Wikipedia Commons.

Les paraules que donen títol a aquesta ressenya —extretes d’una cançó de Barbara— són les que el 22 de gener del 2002, al final d’una desfilada —avui històrica— celebrada al Centre Pompidou de París, l’actriu Catherine Deneuve (París, 1943) cantava al protagonista d’aquell esdeveniment en els seus quaranta anys de trajectòria professional: Yves Saint Laurent (Oran, 1936 - París, 2008). Quan tot just fa deu anys, i uns quants mesos, de la desaparició del genial modista, l’actriu ha portat a subhasta, a través de Christie’s France, la col·lecció de vestits i accessoris d’alta costura que, del mateix dissenyador i al llarg de quasi mig segle d’amistat, va lluir en diversos esdeveniments i algunes pel·lícules: més de tres-cents dissenys que materialitzen el que va ser aquesta particular *histoire d’amour*, un afer personal i professional tan intens com els que també compartiren Audrey Hepburn amb Hubert de Givenchy o Jackie Kennedy amb Oleg Cassini.

Tots els mitjans de comunicació d’arreu del món i, com no, les xarxes socials, s’han fet ressò d’aquesta notícia: n’és un exemple l’Instagram de Suzy Menkes

(@suzymenkesvogue), editora internacional de *Vogue*, amb vídeos i comentaris sempre interessants; el de @christiesparis o el de Dominique Deroche (@deroche_d), qui va ser cap de premsa d’aquesta *maison* i amb qui s’ha pogut anar seguint l’èxit de convocatòria que ha suscitat l’exposició pública dels vestits —accessible virtualment des d’Internet—, coincidint amb la celebració de la setmana parisenca de l’alta costura, del 19 al 24 de gener del 2019.

D’entre els lots subhastats hi ha creacions del tot icòniques no només en la brillant carrera de l’actriu de *Belle de jour* sinó també en la de la història de la moda: un vestit llarg de crepè blanc amb brodats vermells amb el qual Deneuve va ser presentada a la reina d’Anglaterra i que passa per ser el primer disseny que li feu Saint Laurent; el vestit blanc curt de serrells i brodats de perles amb el qual l’any 1969, acompanyada de François Truffaut, va conèixer el director Alfred Hitchcock —i pel qual s’ha pagat més de 42.000 euros—; l’esmòquing negre —un clàssic de Saint Laurent, aportació cabdal a la moda del segle xx i amb el qual va tenir «l’occasion de donner le pouvoir aux femmes»— portat per celebrar, el 1982, els vint anys d’aquesta firma de costura —subhastat per 20.000 euros—; el vestit de seda blau amb el qual va acudir a la clausura del

Festival de Cinema de Cannes del 1997, o el conjunt de nit de mussolina de seda i tafetà marró de la temporada hivern-tardor 1977-78 que ha assolit la xifra rècord de 52.500 euros.

De ben segur que la majoria de mortals, amants de la moda, ens hem quedat amb les ganes de poder adquirir alguna de les peces —tot i que un parell de sabates ha pogut ser adquirit per 438 euros—. La subhasta, i el revolt mediàtic que ha aixecat, ha servit, però, per posar en relleu de nou la figura de Saint Laurent i la seva excel·lent i insuperable aportació a la cultura del segle xx. I tot amb un catàleg perfectament editat —*De mode et d'amitié*, descarregable en PDF—, enriquit amb fotografies d'època, imatges de les desfilades d'alta costura corresponents, i amb croquis i dissenys aportats pel mateix Musée Yves Saint Laurent de París. Esperem que en un acte de generositat, algunes d'aquestes creacions, per al gaudi general, acabin exposades en alguna institució museística. Els admiradors de Deneuve, però especialment de Saint Laurent, un dels darrers grans genis de l'alta costura, forjador de la imatge femenina del segle xx, agosarat i innovador, mestre del tall i del color, n'estarem molt agraïts. ■

■ Assumpta Dangla

El Museu de l'Estampació ha estrenat noves sales

Museu de l'Estampació de Premià de Mar

El 25 de novembre de 2018 el museu va inaugurar l'ampliació del Museu de l'Estampació, amb la qual es reformaren les sales existents i es completà el recorregut. La nova exposició fa un trajecte per l'estampació tèxtil des del segle XVIII fins l'actualitat que inclou, com a novetat destacada, els àmbits "Explica'ns la teva història a la fàbrica" i "El talent local", dedicats a la història de l'estampació de Premià de Mar.

El Museu de l'Estampació de Premià de Mar és l'únic a l'estat especialitzat en estampació tèxtil. És el segon d'Europa (en importància) que està dedicat a aquesta especialitat, després del Musée de l'Impression sur Étoffes de Mulhouse, a França. El Museu està ubicat a la vila de Premià de Mar per la llarga tradició que

té en estampació. L'any 1931 es va establir a Premià la fàbrica Lyon-Barcelona, la primera de tot Espanya on es va començar a estampar amb la lionesa, un sistema similar a la serigrafia importat de la ciutat francesa de Lyon.

Al voltant de la fàbrica es van anar instal·lant tota una sèrie de tallers satèl·lits, on es feien dibuixos, motlles per estampar, etc. Fins al punt que Premià de Mar va ser el principal referent en gravació de motlles del país, i un dels més importants en estampació tèxtil. Els seus productes els venien tant als estampadors locals com a l'estranger. I és així com l'estampació va esdevenir el motor econòmic de la vila durant bona part del segle XX.

El Museu també destaca per explicar l'inici de la industrialització a Catalunya. Justament, les primeres manufactures d'estampats, que feien les anomenades indianes, varen obrir pas a la industrialització. Els primers estampadors es varen anar especialitzant també en tissatge i filatura, de manera que, ja al segle XIX, Catalunya va participar molt activament en la revolució industrial. El tèxtil va esdevenir la principal indústria de Catalunya, gràcies a l'activitat d'estampació, que va estar en la base del seu creixement econòmic.

El talent local, l'enginy de tants professionals dedicats a aquesta activitat, va fer que l'estampació fos un episodi molt important de la història de Catalunya, i especialment de la nostra vila. Des dels primers manufacturadors del segle XVIII, l'activitat ha impulsat estampadors, químics coloristes, dissenyadors, gravadors, enginyers i altres professionals a fer productes de qualitat que traspassin fronteres. El Museu posa en valor aquests oficis, ens mostra els nostres orígens com a precedents del talent que trobem avui dia.

Ara, amb l'ampliació de l'exposició permanent, es fa un recorregut per la història de l'estampació des del segle XVIII fins l'actualitat. Amb aquesta ampliació, el Museu ha volgut completar el discurs de l'exposició des d'una mirada transversal, en un passeig per la història, ciència, tècnica, art i disseny.

Es poden veure dibuixos d'un o dos segles d'antiguitat, teixits estampats amb els dissenys més variats, mostraris, formularis únics que romanien en secret i màquines ben curioses, tot fent un recorregut farcit d'anècdotes i experiències molt properes. I, al final, una finestra oberta al futur on l'estampació es dibuixa com a una indústria que pot fer ressorgir el talent local.

Entre les noves peces que s'exposen, destaquem un ordinador de l'any 1975 que ocupa tota una sala d'exposició, una grua per pesar bales de cotó de fins a 400 quilos, un dibuix de Salvador Moragas i un mocador commemoratiu de l'Exposició Universal de Barcelona de 1888, a més d'un seguit d'audiovisuals, entre els quals hi ha les desfilades de Custo Barcelona per a la temporada de primavera a hivern de 2019. ■

<http://museuestampacio.org>